

שָׁבָא עַל אָמוֹ בְּחִלּוֹם, יֵצֶפֶה לְבִינָה, שְׁכַתּוֹב (משל^ב) כִּי אָם לְבִינָה תְּקֻרָא. פָּאָן יִשְׁלַׂח לְחַטְבּוֹן, אָם מִשּׁוֹם שַׁחַיָּא אָם - יִפְהָה, וְקַיָּה לוֹ לְכַתְּבֵב בְּךָ: שְׁמֵי שְׁרוֹאָה אָמוֹ בְּחִלּוֹם, יֵצֶפֶה לְבִינָה. אֲכַל מֵשָׁבָא עַל אָמוֹ לְפָה?

אֲלֹא סָוד עַלְיוֹן הָוָא, מִשּׁוֹם שַׁחַתְּהַפְּךָ וְעַלְהָ מִלְמְטָה לְמַעַלָּה. בֵּין קִיה בְּתִחְלָה, בֵּין שְׁעַלָּה לְמַעַלָּה, מִתְחַפֵּךְ הָאַלְוָן, וְנַעֲשָׂה הָוָא מַעֲלוֹם עַלְיוֹן, וְשׁוֹלְטָה עַלְיָה

זֹוֹכָה לְבִינָה.

בְּתִחְלָה כְּשֻׁעוֹלה אָדָם לְשִׁלְשָׁעָרָה שָׁנָה, מָה בְּתוּב? (תhalim^b) ה' אָמַר אַלְיָה בְּנֵי אַתָּה אָנִי הַיּוֹם יַלְדוֹתֶךָ. אָז הָוָא לְמַטָּה מִפְנָה. בֵּין שְׁעַלָּה אַלְוָן, הַרְיָה הָוָא מִן הַעוֹלָם הַעַלְיוֹן, שְׁהָרִי הַתְּעַלָּה לְדָرְגָת יוֹסֵף, וְזה (ודא) זֹוֹכָה לְבִינָה.

אָפְּכָךְ הַכְּלִי הַזֶּה בְּתִחְלָה הָוָא קִיה בְּדִרְגָת יוֹסֵף, בַּעַל הַאַלְוָן הַפְּחַתּוֹן, עֹזֶם בְּרַצְוֹנוֹ וְשׁוֹלְטָעָלָיו, שְׁהָרִי כָּל נַקְבָּה בְּדִמּוֹתָה הַנַּקְבָּה הַעַז הַמְּחַתּוֹן עוֹמְדָת. בֵּין שַׁהְיָא לְאַרְצָה לְעַמְדָה בְּאוֹתָה דַּרְגָתָה שֶׁל יוֹסֵף וְלֹא הַתְּקִים לְשִׁמְשׁ בָּה וְלַהֲתְרָבוֹת בְּעוֹלָם וְלַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת, אָז יַרְדֵּן לְמַטָּה, וְהָיָה נַעֲשֵׂת אָמוֹן. וְאָתוֹ הַגּוֹאֵל יַוְרֵש אֶת יְרִשָּׁת יוֹסֵף, שְׁהָרִי הָוָא בְּרַאשְׁוֹנָה וְהָוָא יַרְדֵּן לְמַטָּה.

בֵּין שַׁיְרֵד לְמַטָּה, אָז הַתְּקִים בּוֹ, ה' אָמַר אַלְיָה בְּנֵי אַתָּה אָנִי הַיּוֹם יַלְדוֹתֶךָ. הַתְּהַפֵּךְ הַאַלְוָן. מָה שְׁהָרִי תְּחַפֵּיו וְהָוָא שְׁלַטָּעָלָיו, חָנָר וְשְׁלַטָּה הַאַלְוָן הָוָא עַלְיוֹן, וְהָוָא יַרְדֵּן לְמַטָּה. בֵּין שַׁהְיָא יַרְדֵּן לְמַטָּה, אָתוֹ שִׁירֵש יְרִשָּׁת מִקּוֹם יוֹסֵף, אָבְיוֹ נְקָרָא, אָבְיוֹ יִהְיָה וְדָא, וְהַכְּלָבָא עַל תְּקוֹנוֹ וְדָא כְּדָקָא בְּרָאי.

דְּתַנְנָן, מֵאָן דָּאַתִּי עַל אַמִּיה בְּחִלּוֹם, יֵצֶפֶה לְבִינָה. דְּכַתִּיב, (משל^c) כִּי אָם לְבִינָה תְּקֻרָא, הַכָּא אִיתָ לְאַסְפְּכָלָא, אֵי בְּגִין דָאַיִה אָם יִאָוֹת, וְהַוָּה לִיה לְמַכְפֵּב הַכִּי, דְּמַאן דְּחַמָּא אַמִּיה בְּחִלּוֹם, יֵצֶפֶה לְבִינָה. אֲכַל מֵאָן דָּאַתִּי עַל אַמִּיה אַמִּאי.

אֲלֹא רְזָא עַלְאָה אִיהוּ, בְּגִין דְּאַתְּהַפְּךָ וְסָלִיק מִתְּחַתָּא לְעַילָּא. בְּרָא הַוָּה בְּקַדְמִיתָא, בֵּין דְּסָלִיק לְעַילָּא, אַתְּהַפְּךָ אַיְלָנָא, וְאַתְּעַבֵּיד אִיהוּ מַעַלְמָא עַלְאָה, וְשְׁלִיטָה עַלְהָ, וְזָכֵי לְבִינָה.

בְּקַדְמִיתָא כְּדָסְלִיק אִינְשׁ לְתִלְיסְרָ שְׁנִין, מָה בְּתִיב, (תhalim^b) יְיָ אָמַר אַלְיָה בְּנֵי אַתָּה אָנִי הַיּוֹם יַלְדוֹתֶךָ, כְּדַיְן אִיהוּ לְמַתָּא מִינָה. בֵּין דְּסָלִיק עַלְהָ, הָאֵי אִיהוּ מַעַלְמָא עַלְאָה. דָהָא אַסְפְּלָק בְּדַרְגָּא דִיּוֹסְפָּ, וְדָא (ס"א וְדָא) זְכֵי לְבִינָה. אָוֹפְּהָכִי הָאֵי מָאָנָא, בְּקַדְמִיתָא אִיהוּ הַוָּה בְּדַרְגָּא דִיּוֹסְפָּ, בָּעֵל אַיְלָנָא מַתָּא, קִיְּמָא בְּרֻעּוֹתִיהִיא, וְשְׁלִיטָה עַלְיָה, דָהָא כָּל נַוקְבָּא, בְּדַיּוֹקְנָא דְּנוֹקְבָּא אַיְלָנָא מַתָּא כִּיְּמָא. בֵּין דָאַיִהוּ לֹא בְּעָא לְקִיְּמָא בְּהַהְוָא דַרְגָּא דִיּוֹסְפָּ, וְלֹא אַתְּקִים לְשִׁמְשָׁא בֵּיהַ, וְלֹא אָפְּשָׁא בְּעַלְמָא, וְלֹמְעַבֵּד תּוֹלְדִין, כְּדַיְן נְחִיתָ לְמַתָּא, וְאַתְּעַבֵּיד אִיהִי אַמִּיה. וְהָהָו פְּרוֹקָא, יַרְיָת יְרֹותָא דִיּוֹסְפָּ, דְּהַוָּה הָוָא בְּקַדְמִיתָא וְאִיהִי נְחִיתָ לְמַתָּא.

בֵּין נְחִיתָ לְמַתָּא, כְּדַיְן אַתְּקִים בֵּיהַ, יְיָ אָמַר אַלְיָה בְּנֵי אַתָּה אָנִי הַיּוֹם יַלְדוֹתֶךָ. אַתְּהַפְּךָ אַיְלָנָא, מָה דְּהַוָּה תְּחוּתִיהִיא וְאִיהִי שְׁלִיטָה עַלְיָה, אַתְּהַדְּרָ וְשְׁלִיטָה הָהִיא אַיְלָנָא עַלְיָה, וְאִיהִי נְחִיתָ לְמַתָּא. בֵּין דָאַיִהוּ נְחִיתָ לְמַתָּא, הָהִוא דִּירִית יְרֹותָא אַתְּרָ דִיּוֹסְפָּ, אַבְּוֹי אַקְרִי, אַבְּוֹי תּוֹיְוִי וְדָא, כְּדָקָא יָאוֹת.

בתחרחה היה מעולם הזכר, והרי געקר ממש, ועכשו הוא מעולם הנתקבה. ומה שהוא קיה שולט עליה - היא שולטת עליו, וחוזר להיות בעולם הנתקבה, ועל זה אין לו בכלל בת זוג, ולא מקרים עליו על הנתקבה, שהרי הוא חור לחיות מעולם הנתקבה.

ואתו הגוף הראשוני שהשair, אלמלא ידעוו ויסתכלו ביני העולים את הצער שיש לו כשייעקר מן עולם הזכר וחוזר לעולם הנתקבה, ידעו שהרי אין צער בעולם כאוטו הצער. בת זוג אין לו, שהרי אינו עומדר במקום של זכר. לא מקרים עליו על הנתקבה, שהרי הוא מעולם הנתקבה. ואם יש לו בת זוג, זה ברחמים נפש עם (באותה) נתקבה, שעוד עכשו אין לה בן זוג. ועל זה שנינו, שמא יקדמוני אחר ברחמים, אחר שנינו. והכל הוא על התקונו.

ועל זה כתוב, (ויקרא כט) ובת כהן כי תהי אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה בנויריה. ובת כהן - ברי בארני דבר זה. אלמנה - מאותו הגוף הראשוני. וגרושה - שלא ננסה לפגוד המלך. שביל אומם שלא עומדים בעולם הזכר, אין להם בו חלק. הוא השפט ועקר עצמו מעולם הזכר, אז אין לו חלק בו, ועל כך היא גירושה. וזרע אין לה - שאמήיה לה זרע, לא נעקר ממנה ולא

היה יורד לעולם הנתקבה. ושבה אל בית אביה, מה זה בית אביה? זה עולם הנתקבה, שהוא העולם נקרא בית אביה, והוא צלי שניה מתקן להשפט בו, התהפהף והוא יורד למטה, והוא צלי עוללה למעלה. בנויריה - כמו אותו מן שכותוב אני היומן שכתוב סליק לעילא.

בקדמיה הוה מעולם דרכורא, ושה אתחער מתמן, ושהשתא איהו מעולם דנוקבא. ומה דהוה איהו שליט עליה, שלטת איהי עליה, ואתחדר למחוי בעולם דנוקבא. ועל דא לית ליה בת זוג כל. ולא מקרי עלייה, על נוקבא. דהא מעולם דנוקבא אתחדר איהו.

ונדהוא גופא קדמאה דשבק, אלמלא ינדעון, ויסתכלו נגי עולם, צערא דאית ליה, بد יתעקר מעולם דרכורא, ואתחדר לעולם דנוקבא. ינדעון, דהא לית צערא בעולם, בההוא צערא. בת זוג לית ליה, דהא לא קיימא באתר דרכורא. לא מקרי עלייה, על נוקבא, דהא מעולם דנוקבא איהו. וαι אית ליה בת זוג, הויבר חממי, אערעתה בהדי (נ"א בחר) נוקבא, דעת בען לא אית לה בר זוג. ועל דא תניןן, דילמא יקדמוני אחר ברחמים. אחר פנן. וכלא איהו על תקיניה.

ועל דא כתיב (ויקרא כט) ובת כהן כי תהי אלמנה וגרישה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה בנויריה. ובת כהן, הא אוקימנא מלה דא. אלמנה, מההוא גופא קדמאה. וגרישה, דלא עאלת לפרגודה דמלכא, דכל אינון דלא קיימי בעולם דרכורא, לא אית לה ביה חולקה. הוא אשתחמי ועקר גרמיה מעולם דרכורא, לא אית לה חולקה ביה ועל דא איהי גירושה. וזרע אין לה, די הוה לה זרע, לא אתחער מניה, ולא הוה נחית לעולם דנוקבא.

ושבחה אל בית אביה, מאן בית אביה. דא עולם דנוקבא, דההוא עולם מא בית אביה אקרי, וההוא מאנא דהוה אתחנקן לאשתחמיש באיה, אתחפה ואיהו נחית לתטא, וההוא מאן סליק לעילא.